

61

2020.49.hét

Hétfő 606-614

III. Krisztus a bűneinkért ajánlotta fel önmagát az atyának

KRISZTUS EGÉSZ ÉLETE ÁLDOZATI AJÁNDÉK AZ ATYÁNAK

606 Isten Fia, aki nem azért szállt alá a mennyből, hogy a maga akaratát teljesítse, hanem annak akaratát, aki küldte, [\[462\]](#) "így nyilatkozik, amikor a világba lép: (...) Íme, eljövök, (...) hogy megtegyem, Isten, a te akaratodat; (...) mely akaratban megszentelődünk Jézus Krisztus testének feláldozása által egyszer s mindenkorra" (Zsid 10,5--10). A Fiú megtestesülésének első pillanatától magáévá teszi megváltói küldetésének isteni tervét: "Az én eledelem az, hogy annak akaratát tegyem, aki küldött, s elvégezzem művét" (Jn 4,34). Jézus áldozata "az egész világ bűneiért" (1Jn 2,2) az Atyával való szeretetközösségének kifejezése: "Azért szeret engem az Atya, mert én leteszem az életemet" (Jn 10,17). A világnak meg kell ismernie, "hogy szeretem az Atyát, és ahogyan az Atya parancsolta nekem, úgy cselekszem" (Jn 14,31).

607 Ez a vágy -- hogy az Atya megváltó szeretetének tervét magáévá tegye -- áthatja Jézus egész életét, [\[463\]](#) mert megtestesülésének miéjtje az Ő megváltó szenvedése: "Mit is mondjak: Atyám, szabadíts meg ettől az órától! De hiszen éppen ezért jöttem ebbe az órába!" (Jn 12,27). "Ne ürítsem ki a kelyhet, amelyet az Atya nekem adott?" (Jn 19,18). És még a kereszten is, mielőtt minden "beteljesedett" (Jn 19,30) volna, így szól: "Szomjazom!" (Jn 19,28).

"A BÁRÁNY, AKI ELVESZI A VILÁG BŰNÉT"

608 Keresztelő János, miután elfogadta, hogy a bűnösök között kiszolgáltassa neki a keresztséget, [\[464\]](#) Jézusban meglátta és megmutatta Isten bárányát, aki elveszi a világ bűnét. [\[465\]](#) Így nyilvánítja ki, hogy Jézus egyszerre a szenvedő Szolga, aki némán engedi, hogy leölésre vigyék [\[466\]](#) és sokak bűnét hordozza, [\[467\]](#) és a Húsvéti Bárány, Izrael megváltásának szimbóluma az első húsvétkor. [\[468\]](#) Krisztus egész élete a küldetését fejezi ki: szolgálni és életét adni váltságul sokakért. [\[469\]](#)

JÉZUS SZABADON TESZI MAGÁÉVÁ AZ ATYA MEGVÁLTÓ SZERETETÉT

609 Jézus emberi szívében az Atya emberek iránti szeretetét magáévá téve "mindvégig szerette őket" (Jn 13,1), mert "nagyobb szeretete senkinek sincs annál, aki életét adja barátaiért" (Jn 15,13). Így embersége a szenvedésben és a halálban szabad és tökéletes eszközévé vált annak az isteni szeretetnek, mely az emberek üdvösségét akarja. [\[470\]](#) Valóban, szenvedését és halálát szabadon fogadta el az Atya és az emberek iránti szeretetből, akiket az Atya üdvözíteni akar: "Senki sem veszi el (...) (az életemet) tőlem, hanem én magamtól teszem le" (Jn 10,18). Ezért Isten Fiának szabadsága akkor a legnagyobb, amikor a halál felé megy. [\[471\]](#)

AZ UTOLSÓ VACSORÁN JÉZUS ELŐVÉTELEZTE ÉLETÉNEK SZABAD FELÁLDOZÁSÁT

610 Jézus önmaga szabad föláldozását a lehető legjobban kifejezte a tizenkét apostollal elköltött vacsorán, [\[472\]](#) "azon az éjszakán, amelyen elárultatott" (1Kor 11,23). Szünetelése előestéjén, amikor még szabad volt, ezt az apostolaival elköltött utolsó vacsorát az Atyának [\[473\]](#) az emberek megváltásáért fölajánlott szabad önfeláldozása emlékünnepevé tette: "Ez az én testem, mely értetek adatik" (Lk 22,19). "Ez az én vérem, az Új Szövetségé, mely értetek kiontatik a bűnök bocsánatára" (Mt 26,28).

611 Az Eucharisztia, amelyet Jézus ebben az órában alapít, áldozatának "emlékezetévé" lesz. [\[474\]](#) Jézus az Apostolokat belefoglalja önfeláldozásába, és kéri tőlük, hogy folytassák azt. [\[475\]](#) Ezáltal apostolait az Újszövetség papjaivá teszi: "Értük szentelem magam, hogy ők is megszenteltek legyenek az igazságban" (Jn 17,19). [\[476\]](#)

HALÁLKÜZDELEM A GETSZEMÁNI KERTBEN

612 Jézus az Új Szövetség kelyhét, melyet a vacsorán önmagát fölajánlva elővételezett, [\[477\]](#) az Atya kezéből elfogadja halálküzdelmében, a Getszemáni kertben, [\[478\]](#) "engedelmes lett mindhalálig" (Fil 2,8). [\[479\]](#) Jézus imádkozik: "Atyám, ha lehetséges, múljék el tőlem ez a kehely..." (Mt 26,39). Így fejezi ki a borzadást, amit a halál emberi természete számára jelent. Valójában az Ő emberi természete, miként a miénk is, örök életre van rendelve; ezenkívül a miénktől eltérően az övé tökéletesen mentes a büntől, [\[480\]](#) ami halált okoz; [\[481\]](#) de főként ezt az emberi természetet "az élet Vezérének", [\[482\]](#) az "Élőnek" [\[483\]](#) isteni személye vette magára. Emberi akaratóval elfogadván, hogy legyen meg az Atya akarata, [\[484\]](#) elfogadja halálát, mint megváltó halált, hogy "bűneinket Ő maga" fölvigye "testében a fára" (1Pt 2,24).

KRISZTUS HALÁLA EGYETLEN ÉS VÉGSŐ ÁLDOZAT

613 Krisztus halála egyszerre húsvéti áldozat, mely megvalósítja az emberek végleges megváltását [\[485\]](#) a Bárány által, aki elveszi a világ bűnét, [\[486\]](#) és az Új Szövetség áldozata, [\[487\]](#) mely az embert, [\[488\]](#) kiengesztelve Ővele a bűnök bocsánatára sokakért kiontott vér által, [\[489\]](#) újra közösségbe hozza Istennel.

614 Krisztusnak ez az áldozata egyetlen, és az összes áldozatot beteljesíti és felülmúlja. [\[490\]](#) Ez az áldozat elsősorban magának az Atyaistennek az ajándéka: az Atya odaadja a Fiát, hogy megbékéltessen minket Önmagával. [\[491\]](#) Ugyanakkor Isten emberré lett Fiának áldozata, aki szabadon és szeretetből [\[492\]](#) följánlja életét [\[493\]](#) Atyjának a Szentlélek által, [\[494\]](#) hogy a mi engedetlenségünket helyrehozza.